

Uddannelserne

På spørgsmålet om, hvad vi som audiologopæder kan bruge de to organisationer til, var svaret fra begge organisationer, at det er i forhold til løn og ansættelse,

at organisationerne har deres primære og mest tydelige funktion for medlemmerne. Begge organisationer blev i denne forbindelse spurgt om, hvad de gør

for at varetage en minoritet som de universitetsuddannede audiologopæders interesser. Svaret fra DLF's side var slående: 'I vores optik er I ikke en lille gruppe.

Når I bliver medlem af DLF bliver I en del af en større gruppe, og der kigger vi på gruppens fælles interesser'.

Det havde været rart, hvis DLF i deres svar havde anerkendt, at vi med vores faglige baggrund faktisk har nogle andre behov end de læreruddannede medlemmer i DLF.

Vores behov for efteruddannelse, faglige netværk, løn- og ansættelsesforhold er nogle andre, men det er det altså tydeligvis ikke i DLF's optik.

DM var ikke meget anderledes på det punkt, idet de åbent erkendte, at de ikke har et specielt kendskab til vilkårene for audiologopæder specifikt,

men har et bredere kendskab til arbejdspladser, der ansætter akademikere.

DM supplerede, at en fagforening udover at varetage løn- og ansættelsesvilkår også kan bruges til at fastholde en akademisk identitet.

Derudover arbejder DM også for at bedre kvaliteten på arbejdspladserne og uddannelserne. Derfor var det oplagt at spørge til, om de to organisationer arbejdede for

at bedre kvaliteten af CVU-uddannelserne eller kunne tænke sig at gøre det fremover?

DM svarede, at DM og DLF tidligere sammen har kritiseret niveauet på CVU-uddannelserne generelt, men de har ikke været opmærksomme på, at CVU-uddannelserne

også vedrører det audiologopædiske område. DM påpegede, at det var oplagt at forestille sig, at det var et arbejde de to organisationer i fællesskab kunne gå ind i, nu hvor de var blevet gjort opmærksomme på problematikken.

DLF svarede meget overordnet, at organisationen selvfølgelig altid interesserer sig for det faglige niveau på de forskellige uddannelser, men at

man ikke oplever, at der fra politisk side er den store vilje til at høre på DLF's mening. Direkte adspurgt om, hvorvidt DLF er opmærksom på, hvor stor en forringelse

af det faglige niveau i specialundervisningen, CVU-uddannelserne faktisk medfører – var svaret, at man måske skulle skærpe opmærksomheden på CVU-uddannelserne.

Det kom dog ikke til at stå helt klart, om DLF var interesseret i fremover aktivt at forsøge at skabe større politisk opmærksomhed på den

tydelige kvalitetsforringelse – og det må siges at være skuffende. Det er netop på et område som dette, der vedrører det kritisable faglige

niveau på CVU-uddannelserne (sammenholdt med de eksisterende universitetsuddannelser og det tidligere speciallæreruddannelser),

at der virkelig er behov for en stærk og proaktiv faglig organisation.